Temps Ordinari - Corpus Christi

Per FrancescRiera el dl., 13/06/2022 - 00:00

Gn 14,18-20
1Co 11,23-26
Lc 9,11b-17

Tenim notícia de la processó de Corpus a Barcelona des del 1320, un segle després de Jaume I i de l'expansió catalana pel Mediterrani, època de grandeses i crisis a Catalunya.

Jesús, l´únic Senyor passeja per Barcelona en desfilada triomfant, i anys més tard, fent que la Custodia segui en el tron del darrer rei de la nissaga català, Martí l'Humà.

Una festassa a Catalunya...! L'esclat de la primavera. La celebració de la ginesta, de les enramades, les catifes de flors, l'ou com balla, que han estat preparant, dies i dies, la gent dels nostres pobles. Volen lloar el Senyor Jesús mentre passa pels carrers de pobles i ciutats, i celebren l'esclat de la primavera que brolla arreu amb els seus colors. L'ou com balla amb les seves juguesques, n'és la icona que embadaleix canalla i grans.

Caldria preguntar a l'Amades, en el Costumari Català, d'on ve tot plegat.

Però, prou que ho sabem nosaltres...! I avui ho memorem amb joia i gaubança.

1. Era un capvespre.

Jesús ens ha convidat al gran Sopar Pasqual. Hi seuen els apòstols, i nosaltres també hi seiem. Estem contents i eufòrics per la festa i les menges tradicionals que s'hi serveixen. De cop Jesús, l'Amic, el Senyor en deixa astorats, deixa anar: "Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual!". I nosaltres ens diem: I, doncs, Jesús, què passa? (Sempre estem una mica fora d'estudi!).

Tot seguit, amb una immensa solemnitat, obre davant nostre el seu Testament. Nosaltres estem astorats...!; comprenem que no cal cridar el notari per donar-ne fe, perquè de seguida ens adonem que aquest Testament, nou i definitiu, és la seva vida mateixa, que nosaltres hem viscut amb ell dia a dia: "tot jo, el meu cos, la meva vida... és un pa que s'ha llescat per vosaltres. Mengeu-lo, mastegueu-lo, digeriu-lo". D'ara endavant, sempre que us reuniu, obriu aquest Testament, mengeu-lo i repartiu-lo".

Aquesta és la revolució de Jesús: el sentit de la vida és llescar el pa, trencar-se, "per vosaltres i per tots". El Senyor és fa esclau, i, per tant, renta peus. El Senyor es dona a menjar i beure. És el pa blanc que fa créixer, i el vi borbollant que dona el goig de viure cada dia.

2. Fan el Memorial a les cases, i a les Catacumbes...!

És el gran moment de plenitud de la seva amistat, de la seva koinonia. Es troben a cases particulars grans, i a les catacumbes més clandestines.

Ells mateixos sovint es descobreixen pa trencat. Deia el bisbe Ignasi d'Antioquia: "la meva vida és blat que els lleons han de triturar, perquè sigui pa". Cada vegada que "us trenqueu pels altres", feu el meu memorial

Alguns estan impossibilitats d'assistir-hi per vellesa, malaltia, per estar amagats, o per estar a la presó: és un essencial portar-los bocins del pa trencat de les eucaristies domèstiques o clandestines.

3. Amb el temps

I per això, a poc a poc, es constitueix una "reserva". I, a poc a poc, hom sent la necessitat d'adorar aquest Cos de Crist. Adoració davant el Misteri del Sagrari, la Custodia: Silenci, Prostració.

Caldrà sempre tenir cura davant el perill que el "pa trencat", perdi la força revolucionària del Testament. Que havent-lo adorant molt solemnement en l'or de les custodies, escamotegem que són l'ostensori d'un assassinat, d'un Déu crucificat, niciesa per als savis i sacrilegi per als pietosos jueues.

Que no es perdi: a) que el Corpus Christi és un "sopar familiar" de la comunitat. Ni tampoc: b) que l'adoració a la Custodia, és la sorpresa de trobar-nos adorant un "penjat" a la creu.

Nosaltres enramem els carrers, els encatifem dels colors de les flors més primaverals, perquè hi passi "triomfant" el Senyor..

4. Per tant, avui dia de Corpus

? Adorem...! Necessitem estar hores davant del Santíssim, adorar la Divinitat, agenollar-nos, cremar encens, fer silenci.

? Obrim el Testament llegim-lo a poc a poc, combreguem-lo: jo sóc un pa trencat.

? Fem una processó, adorant, I captem que és una processó revolucionària. ADOREM UNA VIDA QUE S'HA DEIXAT TRENCAR, una vida que els poders eclesiàstics i civils han trencat.

? Potser la pietosa processó esdevindrà una manifestació perillosa...

? Fem enramades, encatifem els nostres carrers, celebrem la vida nova amb l'ou com balla.

ETIQUETES

TESTAMENT PA TRENCAT ADORACIÓ